

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (sedmi senat)

z dne 4. oktobra 2024*

„Predhodno odločanje – Pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah – Pristojnost in izvrševanje sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah – Uredba (EU) št. 1215/2012 – Člen 1(1) – Področje uporabe – Civilne in gospodarske zadeve – Pojem – Postopek za nadomestitev soglasja tožene stranke za izročitev predmeta, ki so ga zasegli organi pregona, iz sodnega depozita – Člen 8, točka 2 – Intervencijska tožba – Pojem „tretja oseba““

V zadevi C-494/23 [Mahá]ⁱ,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Nejvyšší soud (vrhovno sodišče, Češka republika) z odločbo z dne 7. junija 2023, ki je na Sodišče prispela 3. avgusta 2023, v postopku

QE,

IJ

proti

DP,

EB,

SODIŠČE (sedmi senat),

v sestavi F. Biltgen (poročevalec), predsednik senata, N. Wahl, sodnik, in M. L. Arastey Sahún, sodnica,

generalni pravobranilec: M. Campos Sánchez-Bordona,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

– za nemško vlado J. Möller, M. Hellmann in J. Simon, agenti,

* Jezik postopka: češčina.

ⁱ Ime te zadeve je izmišljeno. Ne ustreza resničnemu imenu nobene od strank v postopku.

– za Evropsko komisijo S. Noë in K. Walkerová, agenta,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 1(1) in člena 8, točka 2, Uredbe (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL 2012, L 351, str. 1).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med osebama QE in IJ, češkima rezidentoma, na eni strani ter osebama DP in EB, francoskima rezidentoma, na drugi strani, glede izročitve avtomobila, ki sta ga kupili osebi QE in IJ, iz sodnega depozita.

Pravni okvir

Pravo Unije

Bruseljska konvencija

- 3 Poglavje I Konvencije z dne 27. septembra 1968 o pristojnosti in izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL 1972, L 299, str. 32; v nadaljevanju: Bruseljska konvencija) določa:

„Ta konvencija se uporablja v civilnih in gospodarskih zadevah, ne glede na vrsto sodišča.

[...]“

Uredba (ES) št. 44/2001

- 4 Člen 1(1) Uredbe Sveta (ES) št. 44/2001 z dne 22. decembra 2000 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 4, str. 42), ki je veljala do 9. januarja 2015 in je bila razveljavljena z Uredbo št. 1215/2012, je določal:

„Ta uredba se uporablja v civilnih in gospodarskih zadevah, ne glede na naravo sodne oblasti. Zlasti ne zajema davčnih, carinskih ali upravnih zadev.“

Uredba (ES) št. 1215/2012

- 5 V uvodni izjavi 10 Uredbe št. 1215/2012 je navedeno:

„Področje uporabe te uredbe bi moralo zajemati vse glavne civilne in gospodarske zadeve, razen točno opredeljenih zadev [...]“

- 6 Člen 1(1) te uredbe določa:

„Ta uredba se uporablja v civilnih in gospodarskih zadevah, ne glede na naravo sodišča. Zlasti ne zajema davčnih, carinskih ali upravnih zadev ali odgovornosti države za dejanja in opustitve pri izvajanju državne oblasti (*acta iure imperii*).“

- 7 Člen 8 navedene uredbe določa:

„Oseba s stalnim prebivališčem v državi članici je lahko tožena tudi:

[...]

2. v tožbi glede garancij ali v drugih intervencijskih tožbah, pred sodiščem, kjer teče prvotni postopek, razen če je bil ta postopek začet samo z namenom, izvzeti to osebo iz pristojnosti sodišča, ki bi bilo pristojno v tej zadevi;

[...]“

- 8 Člen 26(1) iste uredbe določa:

„Poleg pristojnosti, ki izhaja iz drugih določb te uredbe, je pristojno tudi sodišče države članice, pred katerim se toženec spusti v postopek. [...]“

Češko pravo

Zakon št. 141/1961 o kazenskem postopku (zakonik o kazenskem postopku)

- 9 Člen 80(1) in (3) zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád) (zakon št. 141/1961 o kazenskem postopku (zakonik o kazenskem postopku)), določa:

„1. Če predmet, ki je bil izročen ali zasežen, ni več potreben za nadaljnji postopek in če zaplemba ali zaseg nista mogoča, se vrne osebi, ki ga je izročila oziroma ji je bil zasežen. Če neka druga oseba uveljavlja pravico na predmetu, se ta izroči osebi, katere pravica na njem ni vprašljiva. V dvomu se predmet deponira, osebo, ki uveljavlja pravico na njem, pa se poduči, da lahko svojo pravico uveljavlja v civilnem postopku. [...]“

[...]

3. Odločitev iz [odstavka 1] sprejme predsednik senata oziroma v okviru preiskave državno tožilstvo ali organi pregona. [...]“

Zakon št. 99/1963 o pravdnem postopku

- 10 Člen 88(d) zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (zakon št. 99/1963 o pravdnem postopku) določa:

„Namesto splošnega sodišča je sodišče, pred katerim teče postopek depozita, pristojno za odločanje o sporu, če gre za odločbo, ki stranko, ki je nasprotovala temu, da se zaseženi predmet vrne tistemu, ki ga zahteva, zavezuje k soglasju.“

Zakon št. 292/2013 o posebnih sodnih postopkih

- 11 Naslov IV, prvi oddelek, zákon č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních (zakon št. 292/2013 o posebnih sodnih postopkih) je naslovljen „Postopek depozita“. Med drugim vsebuje člena 298 in 299 tega zakona.

- 12 Člen 298(1) navedenega zakona, naslovljen „Izročitev predmeta iz depozita“, določa:

„Sodišče izroči predmet iz depozita upravičencu na njegovo zahtevo. Če je do deponiranja prišlo na podlagi tega, da kdo drug kot upravičenec uveljavlja pravico do izročitve predmeta iz depozita ali ker druga oseba, katere soglasje se zahteva, ne da soglasja za izročitev osebi, ki ji je bila izročitev odobrena, je za izročitev predmeta iz depozita potrebno soglasje vseh udeležencev in osebe, katere nesoglasje je pripeljalo do depozita. [...]“

- 13 Člen 299 istega zakona, naslovljen „Nadomestitev soglasja za izročitev predmeta iz depozita“, določa:

„1. Če se soglasje za izročitev predmeta iz depozita zavrne, se ga lahko nadomesti s pravnomočno sodno odločbo, s katero se odloči, da mora tisti, ki je izročitvi nasprotoval, dati soglasje za izročitev predmeta iz depozita vlagatelju zahteve.

2. V zadevah, ki se nanašajo na nadomestitev soglasja iz odstavka 1, je pristojno sodišče, pred katerim se vodi postopek sodnega depozita.“

Spor o glavni stvari in vprašanji za predhodno odločanje

- 14 Osebi QE in IJ, češka rezidenta, sta 19. avgusta 2017 v Nemčiji kupili vozilo za 13.000 EUR. Vozilo je 12. septembra 2017 zasegla češka policija, ker naj bi bilo vpleteno v tatvino, storjeno v Franciji. Po tem zasegu to vozilo ni bilo vrnjeno osebama QE in IJ, ampak je bilo deponirano pri Okresní soud v Českých Budějovicích (okrajno sodišče v Čeških Budějovicah, Češka republika) ob upoštevanju tega, da sta v okviru prejšnjega postopka pravico na vozilu prav tako uveljavljali osebi DP in EB, francoska rezidenta.
- 15 Osebi QE in IJ sta pri navedenem sodišču vložili zahtevo za izročitev premoženja iz sodnega depozita. Ker v takem primeru češko pravo zahteva soglasje vseh zadevnih oseb, sta osebi QE in IJ prav tako vložili predlog, naj navedeno sodišče sprejme odločbo, s katero se nadomesti soglasje oseb DP in EB za to izročitev. Ta predlog je bil vročen osebama DP in EB, ki v za to določenem roku nista podali stališča.

- 16 Sodišče, ki mu je bila zadeva predložena, kot prvostopenjsko sodišče se je izreklo za mednarodno nepristojno za obravnavanje predloga za nadomestitev soglasja, pri čemer je v bistvu presodilo, da je to pristojnost mogoče določiti le na podlagi člena 26(1) Uredbe št. 1215/2012, osebi DP in EB kot toženi stranki pa se nista spustili v postopek pred navedenim sodiščem.
- 17 Krajský soud v Českých Budějovicích (okrožno sodišče v Čeških Budějovicah, Češka republika), pri katerem sta osebi QE in IJ vložili pritožbo, je s sklepom z dne 5. novembra 2021 potrdilo odločbo prvostopenjskega sodišča.
- 18 Osebi QE in IJ sta zoper to odločbo vložili kasacijsko pritožbo pri Nejvyšší soud (vrhovno sodišče, Češka republika), ki je predložitevno sodišče, pri čemer sta trdili, da je postopek za nadomestitev soglasja poseben postopek, ki ne izhaja iz materialnopravnega razmerja med strankama, tako da se določbe Uredbe št. 1215/2012 ne uporabljajo.
- 19 Predložitevno sodišče meni, da je mogoče na podlagi nekaterih preudarkov ugotoviti, da postopek za nadomestitev soglasja za izročitev iz depozita spada pod pojem „civilne in gospodarske zadeve“ v smislu člena 1(1) Uredbe št. 1215/2012 in zato na stvarno področje uporabe te uredbe. Tako je namen depozita v okviru civilne tožbe odpraviti vsakršen dvom o tem, kateri od zadevnih oseb se lahko vrne predmet na podlagi lastninske pravice ali druge pravice. Poleg tega ta postopek, ki je kontradiktoren, urejajo pravila civilnega postopka, natančneje pravila o posebnih sodnih postopkih.
- 20 Vendar predložitevno sodišče navaja, da je mogoče dvomiti o uporabi Uredbe št. 1215/2012 zaradi posrednosti zadevnega postopka. Čeprav sta postopek depozita in postopek za nadomestitev soglasja za izročitev iz depozita različna postopka, je namreč obstoj drugega postopka močno odvisen od postopka depozita.
- 21 Predložitevno sodišče je po tem, ko je opozorilo, da pristojnost čeških sodišč za odločanje v postopkih depozita temelji na izvajanju prerogativ javne oblasti s strani organov pregona, potegnilo vzporednico s sodbo z dne 18. septembra 2019, Riel (C-47/18, EU:C:2019:754), v kateri je Sodišče razsodilo, da tožba za ugotovitev obstoja terjatve zaradi njene prijave v okviru postopka v primeru insolventnosti izhaja neposredno iz postopka v primeru insolventnosti, je z njim tesno povezana in ima podlago v predpisih o postopkih v primeru insolventnosti.
- 22 Poleg tega predložitevno sodišče poudarja, da če bi priznali, da se mednarodna pristojnost v zvezi s postopki za nadomestitev soglasja za izročitev iz depozita določi v skladu s pravili o pristojnosti, določenimi v Uredbi št. 1215/2012, bi to lahko stranke v postopku depozita spodbudilo k strateškemu ravnanju, tako da bi nekatere stranke v postopku ostale pasivne in bi čakale, da so tožene pred sodiščem v kraju njihovega stalnega prebivališča na podlagi splošnega pravila iz člena 4 te uredbe.
- 23 Dvomi predložitvenega sodišča se nanašajo tudi na razlago člena 8, točka 2, Uredbe št. 1215/2012 v zvezi s pravili o pristojnosti, ki se uporabljajo na področju intervencijske tožbe, zlasti zato, ker se v več jezikovnih različicah te določbe sklicuje na pojem „tretja oseba“ in „postopek, ki vključuje tretje osebe“.
- 24 V primeru pritrdilnega odgovora na vprašanje, ali postopek za nadomestitev soglasja za izročitev iz depozita spada pod pojem „civilne in gospodarske zadeve“ v smislu člena 1(1) Uredbe št. 1215/2012, se predložitevno sodišče torej sprašuje, ali je mogoče člen 8, točka 2, te uredbe razlagati tako, da se uporablja v takem postopku.

25 V teh okoliščinah je Nejvyšší soud (vrhovno sodišče) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ti vprašanji:

- „1. Ali je treba člen 1(1) Uredbe [št. 1215/2012] razlagati tako, da postopek za nadomestitev soglasja tožene stranke za izročitev predmeta iz sodnega depozita, ki je vmesni postopek v razmerju do postopka sodnega depozita, začetega na podlagi deponiranja predmeta, ki so ga zasegli organi kazenskega pregona, spada pod pojem ‚civilne in gospodarske zadeve‘ v smislu te določbe?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen, ali je treba člen 8, točka 2, Uredbe [št. 1215/2012] razlagati tako, da je tožba za nadomestitev soglasja za izročitev predmeta iz sodnega depozita, ki jo vloži eden od udeležencev postopka sodnega depozita, v katerega je bil predmet deponiran, proti drugemu udeležencu tega postopka, tožba v smislu te določbe?“

Vprašanji za predhodno odločanje

Prvo vprašanje

- 26 Predložitveno sodišče s prvim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člen 1(1) Uredbe št. 1215/2012 razlagati tako, da pojem „civilne in gospodarske zadeve“ v smislu te določbe zajema tožbo za nadomestitev soglasja tožene stranke v okviru zahteve za izročitev predmeta iz sodnega depozita, čeprav je ta tožba vmesni postopek glede na postopek sodnega depozita predmeta, ki so ga zasegli organi pregona.
- 27 Najprej je treba opozoriti, da ker je z Uredbo št. 1215/2012 razveljavljena in nadomeščena Uredba št. 44/2001, s katero je bila nadomeščena Bruseljska konvencija, se razlaga, ki jo je Sodišče podalo v zvezi z določbami zadnjenavedenih pravnih instrumentov, uporablja tudi za Uredbo št. 1215/2012, kadar je te določbe mogoče opredeliti za „enakovredne“ (sodba z dne 30. junija 2022, Allianz Elementar Versicherung, C-652/20, EU:C:2022:514, točka 20 in navedena sodna praksa).
- 28 To velja za člen 1(1) Uredbe št. 1215/2012, v skladu s katerim se ta uredba „uporablja v civilnih in gospodarskih zadevah, ne glede na naravo sodišča [...]“, ker je ta določba enakovredna členu 1(1) Uredbe št. 44/2001 in členu 1, prvi odstavek, prvi stavek, Bruseljske konvencije.
- 29 V skladu z ustaljeno sodno prakso, da bi se kar najbolj zagotovila enakost in enotnost pravic in obveznosti, ki za države članice in zadevne osebe izhajajo iz Uredbe št. 1215/2012, pojma „civilne in gospodarske zadeve“ ni mogoče razlagati kot zgolj napotitev na notranje pravo ene ali druge zadevne države. Ta pojem je treba šteti za samostojen pojem, ki ga je treba razlagati s sklicevanjem na, po eni strani, cilje in sistem te uredbe ter, po drugi strani, splošna načela, ki izhajajo iz vseh nacionalnih pravnih redov (glej v tem smislu sodbi z dne 7. maja 2020, Rina, C-641/18, EU:C:2020:349, točka 30 in navedena sodna praksa, in z dne 16. julija 2020, Movic in drugi, C-73/19, EU:C:2020:568, točka 33).
- 30 V zvezi s tem iz sodne prakse Sodišča izhaja, da lahko nekateri spori med javnim organom in subjektom zasebnega prava sicer spadajo na področje uporabe Uredbe št. 1215/2012, kadar se pravno sredstvo nanaša na dejanja, storjena *iure gestionis*, vendar je drugače, kadar javni organ ravna v okviru izvajanja javne oblasti (glej v tem smislu sodbi z dne 6. oktobra 2021, TOTO in

Vianini Lavori, C-581/20, EU:C:2021:808, točka 37 in navedena sodna praksa, in z dne 22. decembra 2022, Eurelec Trading, C-98/22, EU:C:2022:1032, točka 21 in navedena sodna praksa).

- 31 Izvajanje prerogativ javne oblasti s strani ene stranke spora, ker ta izvaja pooblastila, ki odstopajo od splošnih pravil, veljavnih v razmerjih med posamezniki, namreč tak spor izključuje iz „civilnih in gospodarskih zadev“ v smislu člena 1(1) Uredbe št. 1215/2012 (sodbi z dne 6. oktobra 2021, TOTO in Vianini Lavori, C-581/20, EU:C:2021:808, točka 38 in navedena sodna praksa, in z dne 22. decembra 2022, Eurelec Trading, C-98/22, EU:C:2022:1032, točka 22 in navedena sodna praksa).
- 32 Da bi se ugotovilo, ali zadeva spada pod pojem „civilne in gospodarske zadeve“ v smislu člena 1(1) Uredbe št. 1215/2012 in posledično na področje uporabe te uredbe, je treba ugotoviti, kakšna sta pravno razmerje med strankami spora in predmet spora, oziroma preučiti podlago in podrobna pravila za uveljavljanje vloženega pravnega sredstva (sodbi z dne 6. oktobra 2021, TOTO in Vianini Lavori, C-581/20, EU:C:2021:808, točka 36 in navedena sodna praksa, in z dne 22. decembra 2022, Eurelec Trading, C-98/22, EU:C:2022:1032, točka 23 in navedena sodna praksa).
- 33 Čeprav mora to presojo opraviti predložitveno sodišče, je vseeno koristno, da Sodišče ob upoštevanju stališč, ki so mu bila predložena, poda nekatera pojasnila glede elementov, ki bi jih bilo mogoče upoštevati.
- 34 Tako je Sodišče že razsodilo, da je spor med dvema podjetjema v postopku za razveljavitev rubeža, ki se nanaša na dobavo goriva za potrebe vojaške operacije, zajet s pojmom „civilne in gospodarske zadeve“, ker javni namen nekaterih dejavnosti sam po sebi ni zadosten element za to, da se te dejavnosti štejejo za opravljene *iure imperii* (glej v tem smislu sodbo z dne 3. septembra 2020, Supreme Site Services in drugi, C-186/19, EU:C:2020:638, točki 65 in 66). Vendar je ugotovilo, da to ne velja za zahtevek za podelitev pristojnosti za ugotovitev prihodnjih kršitev zgolj na podlagi zapisnika, ki ga je sestavil uradnik zadevnega javnega organa, saj se ta zahtevek v resnici nanaša na pooblastila, ki odstopajo od splošnih pravil, ki se uporabljajo v razmerjih med posamezniki (sodba z dne 22. decembra 2022, Eurelec Trading, C-98/22, EU:C:2022:1032, točka 25 in navedena sodna praksa).
- 35 V obravnavani zadevi je iz predložitvene odločbe razvidno, da je tožba za nadomestitev soglasja za izročitev iz sodnega depozita postopek, ki omogoča, da se neobstoje soglasja tožene stranke v zvezi z zahtevo za izročitev iz sodnega depozita nadomesti s sodno odločbo, da se določi oseba, ki ji mora sodni organ vrniti zaseženo premoženje.
- 36 Kot je pojasnilo predložitveno sodišče, je ta tožba, katere podlaga sta postopek zasega, ki so ga odredili organi pregona, in postopek deponiranja zadevnega premoženja, nujna predpostavka za izročitev premoženja iz sodnega depozita in njegovo vrnitev.
- 37 Iz tega izhaja, da je postopek za nadomestitev soglasja tako z vidika predmeta tega postopka kot podlage za navedeni postopek neločljivo povezan z zasegom zadevnega premoženja s strani organov pregona in nato z deponiranjem tega premoženja, tako da ga ni mogoče preučiti brez upoštevanja teh postopkov.

- 38 Zaseg premoženja v okviru kazenskega postopka in naknadni sodni depozit pa sta značilna izraza izvajanja javne oblasti, zlasti ker o njiju enostransko odločajo organi pregona in sta zavezujoča za zadevne stranke v sporu.
- 39 Tak spor namreč izhaja iz izvajanja prerogativ javne oblasti s strani ene od strank v sporu, ker ta izvaja pooblastila, ki odstopajo od splošnih pravil, ki veljajo v razmerjih med posamezniki (glej v tem smislu sodbo z dne 15. februarja 2007, Lechouritou in drugi, C-292/05, EU:C:2007:102, točka 34).
- 40 Iz tega izhaja, da je treba tudi postopek s tožbo za nadomestitev soglasja, ker pomeni vmesni postopek glede na sodno deponiranje premoženja, ki so ga zasegli organi pregona, in predhodni postopek glede na izročitev iz sodnega depozita, prav tako šteti za izraz izvajanja javne oblasti.
- 41 V zvezi s tem je Sodišče že razsodilo, da če spor zaradi svojega predmeta ne spada na področje uporabe Uredbe št. 1215/2012, obstoj predhodnega vprašanja, na katero mora sodišče odgovoriti, da bi lahko odločilo o sporu, ne glede na vsebino tega vprašanja ne more utemeljiti uporabe te uredbe (glej v tem smislu sodbo z dne 25. julija 1991, Rich, C-190/89, EU:C:1991:319, točka 26).
- 42 Poleg tega bi bilo v nasprotju z načelom pravne varnosti, ki je eden od ciljev Uredbe št. 1215/2012, če bi se uporaba te uredbe lahko spreminjala glede na obstoj predhodnega vprašanja (glej v tem smislu sodbo z dne 15. maja 2003, Préservatrice foncière TIARD, C-266/01, EU:C:2003:282, točka 42).
- 43 Take razlage prav tako ne more omajati dejstvo, da ta predhodni postopek poteka med posamezniki brez organov pregona, da je postopek kontradiktoren in da so podrobne določbe za izvajanje določene s pravili civilnega postopka.
- 44 Dejstvo, da vlagatelj zahteve za izročitev iz sodnega depozita vloži tožbo, ki ima podlago v oblastvenem aktu, namreč zadostuje, da se za ta postopek ne glede na naravo postopkovnih pravil, ki se uporabijo, šteje, da ne spada na področje uporabe Uredbe št. 1215/2012. Okoliščina, da naj bi imela tožba, vložena pri predložitvenem sodišču, civilnopravni značaj, ker je njen namen ugotoviti, komu je treba vrniti predmet, ki je bil zasežen in sodno deponiran, zato ni upoštevana (glej v tem smislu sodbo z dne 15. februarja 2007, Lechouritou in drugi, C-292/05, EU:C:2007:102, točka 41 in navedena sodna praksa).
- 45 Glede na navedeno je treba na postavljeno vprašanje odgovoriti, da je treba člen 1(1) Uredbe št. 1215/2012 razlagati tako, da pojem „civilne in gospodarske zadeve“ v smislu te določbe ne zajema tožbe za nadomestitev soglasja tožene stranke v okviru zahteve za izročitev predmeta iz sodnega depozita, čeprav je ta tožba vmesni postopek glede na postopek sodnega depozita predmeta, ki so ga zasegli organi pregona.

Drugo vprašanje

- 46 Ob upoštevanju odgovora na prvo vprašanje na drugo vprašanje ni treba odgovoriti.

Stroški

- 47 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (sedmi senat) razsodilo:

Člen 1(1) Uredbe (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah

je treba razlagati tako, da

pojem „civilne in gospodarske zadeve“ v smislu te določbe ne zajema tožbe za nadomestitev soglasja tožene stranke v okviru zahteve za izročitev predmeta iz sodnega depozita, čeprav je ta tožba vmesni postopek glede na postopek sodnega depozita predmeta, ki so ga zasegli organi pregona.

Podpisi